

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 69/11
V Lucemburku dne 12. července 2011

Rozsudek ve věci C-324/09
L'Oréal a další v. eBay

Soudní dvůr podává upřesnění ohledně odpovědnosti společností provozujících tržiště na internetu za porušování práva ochranných známek, kterých se dopouštějí uživatelé těchto tržišť

Vnitrostátní soudy musejí mít možnost nařídit těmto společnostem přijetí opatření, jejichž cílem je nejen ukončení porušování práv duševního vlastnictví, ale také předcházení dalším porušováním tohoto druhu

Společnost eBay provozuje na internetu globální elektronické tržiště, na němž mohou jednotlivci a podniky nakupovat a prodávat velmi rozmanité výrobky a služby.

Společnost L'Oréal je majitelem široké škály ochranných známek s dobrým jménem. Distribuce jejích výrobků (především kosmetických přípravků a parfémů) je prováděna prostřednictvím uzavřené distribuční sítě, v rámci níž se autorizovaným distributorům zakazuje dodávat výrobky jiným distributorům.

Společnost L'Oréal společnosti eBay vytýká, že se účastní na porušování práva ochranných známek, kterých se dopouštějí uživatelé jejích internetových stránek. Společnost eBay mimoto tím, že od poskytovatele placené služby optimalizace pro vyhledávače na internetu (jako je systém AdWords vyhledávače Google) nakoupila klíčová slova odpovídající názvům ochranných známek společnosti L'Oréal, směřuje své uživatele k výrobkům porušujícím právo ochranných známek, které jsou nabízeny k prodeji na jejích internetových stránkách. Navíc je společnost L'Oréal toho názoru, že úsilí, které společnost eBay vynaložila k předcházení prodeji padělků na svých internetových stránkách, není dostatečné. Společnost L'Oréal identifikovala různé formy porušování, mezi nimi mimo jiné prodej a nabídka k prodeji výrobků označených ochrannými známkami společnosti L'Oréal, které byly touto společností určeny k prodeji ve třetích zemích (paralelní dovoz), spotřebitelům v Unii.

High Court (Spojené království), u kterého je spor veden, položil Soudnímu dvoru několik otázek ohledně povinností, které mohou připadnout společnosti provozující internetová tržiště, aby svým uživatelům zabránila v porušování práva ochranných známek.

Soudní dvůr na úvod zdůrazňuje, že majitel ochranné známky může uplatnit své výlučné právo vůči fyzické osobě, která prodává značkové výrobky on-line, pouze v případě, že k těmto prodejem dochází v kontextu obchodní činnosti. Tak je tomu zejména tehdy, když prodeje kvůli objemu a četnosti překročí oblast soukromé činnosti.

Soudní dvůr se nejprve vyjadřuje k obchodním jednáním směřovaným do Unie prostřednictvím takových on-line tržišť, jako je eBay. Shledává, že se pravidla Unie v oblasti ochranných známek uplatní na nabídky k prodeji a reklamy týkající se značkových výrobků, které se nacházejí ve třetích zemích, jakmile se ukáže, že tyto nabídky a reklamy jsou určeny spotřebitelům Unie.

Vnitrostátním soudům přísluší v závislosti na konkrétním případě posoudit, zda existují relevantní indicie pro učinění závěru, že nabídka k prodeji nebo reklama zobrazovaná na on-line tržišti je určena spotřebitelům Unie. Vnitrostátní soudy by mohly zohlednit například zeměpisné oblasti, do nichž je prodávající ochoten zboží zaslat.

Dále Soudní dvůr shledává, že provozovatel tržiště na internetu sám neuskutečňuje užívání ochranných známek ve smyslu právních předpisů Unie, poskytuje-li službu, jež spočívá pouze v tom, že svým zákazníkům umožňuje zajistit si v rámci jejich obchodních činností zobrazování označení odpovídajících ochranným známkám na jeho internetových stránkách.

Soudní dvůr především upřesňuje některé aspekty týkající se odpovědnosti provozovatele on-line tržiště. Soudní dvůr uvádí, že toto posouzení přísluší vnitrostátním soudům a současně má za to, že poskytuje-li provozovatel pomoc spočívající zejména v optimalizaci prezentace nabídek k prodeji on-line nebo propagaci těchto nabídek, hraje aktivní roli takové povahy, že by bylo možné konstatovat, že data týkající se těchto nabídek zná nebo kontroluje.

Hraje-li provozovatel takovou „aktivní roli“, nemůže se dovolávat výjimky z odpovědnosti, kterou právo Unie za určitých podmínek přiznává takovým poskytovatelům on-line služeb, jako jsou provozovatelé tržišť na internetu.

Ovšem i v případě, že uvedený provozovatel nehrál takovou aktivní roli, nemůže se dovolávat uvedené výjimky ze své odpovědnosti, jestliže byl seznámen se skutečnostmi nebo okolnostmi, na jejichž základě by hospodářský subjekt postupující s řádnou péčí musel konstatovat protiprávnost nabídek k prodeji on-line, a ani v případě, že by s tím byl obeznámen, by nejednal neprodleně s cílem odstranit dotčené informace ze svých internetových stránek nebo k těmto informacím znemožnit přístup.

Nakonec se Soudní dvůr vyjadřuje k otázce soudních zákazů, které mohou být vydány vůči provozovateli on-line tržiště, pakliže se z vlastního podnětu nerozhodne ukončit porušování práv duševního vlastnictví a zabránit tomu, aby se tato porušování opakovala.

Tomuto provozovateli tak lze nařídit, aby přijal opatření k usnadnění identifikace svých zákazníků, tedy prodávajících. I když je v tomto ohledu bezpochyby nezbytné dodržovat ochranu osobních údajů, nemění to nic na tom, že jedná-li porušovatel v obchodním, a nikoli v soukromém styku, musí být jasně rozeznatelný.

Soudní dvůr má tudíž za to, že právo Unie od členských států vyžaduje zajištění toho, aby vnitrostátní soudy příslušné v oblasti ochrany práv duševního vlastnictví mohly provozovateli nařídit přijetí opatření, která přispívají nejen k ukončení porušování těchto práv uživateli, ale rovněž k tomu, aby se předcházelo dalším porušováním tohoto druhu. Tyto soudní zákazy musejí být účinné, přiměřené, odrazující a nesmějí vytvářet překážky právem dovolenému obchodu.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106